

ги пушалъ по свѣта или имъ заповѣдалъ да са връщатъ въ мѣха. Този богъ благосклонно пріелъ Одиссея и му подарилъ мѣхъ, въ кой то были затворены вѣтрове тѣ, а на него самыя той проводилъ благопріятенъ западенъ вѣтъръ. Като были въ море то, Одиссей заспалъ на корабя си, а спящницы тѣ му, побудены отъ пагубно любовитство, отвързали уста та на мѣха и изъ него исфрѣкнѣли сички тѣ вѣтрове и бурно погнаѣли корабя пакъ къмъ Еолически тѣ островы. Но тосъ пакъ Еолъ былъ немилостивъ къмъ чужеземцы тѣ, сърдито ги испѣдилъ отъ себе си, като хора, гонимы отъ небесныя гнѣвъ. ✠

Шестъ дни са скитали тѣ по море то, а на седмыя испаднѣли у исполински тѣ *Лесиригоны*, кои то истребили на Одиссея седемъ корабя и убили много отъ неговы тѣ спящницы. У героя останѣлъ само единъ корабъ, на него побѣгнаѣлъ той съ останѣлы тѣ си живы другари и стигнѣлъ на единъ островъ, дѣто живѣяла волшебница та *Цирцея*. Одиссей са покачилъ на единъ хѣлмъ, и отъ тамъ видѣлъ дымъ, кой то са подигалъ отъ двореца на вѣлшебница та. Той проводилъ напредъ 22 отъ свои тѣ спящницы за да разгледатъ страна та. На срѣща на Гърцы тѣ излѣзли множество львове и вѣлцы; но тѣзи звѣрове не были хищны, напротивъ, тѣ махали съ опашки тѣ си като кучета: тѣ сички тѣ были хора преобърнѣты чрезъ волшебна та сила на *Цирцея* въ отвратителны чудовища. Скоро Гърцы тѣ са приближихъ до двореца на волшебница та и чули мелодическія ѳ гласъ; тя пѣяла като тѣчала голѣма и чудна одежда. Странници тѣ наченѣли громко да викатъ богиня та: тя излѣзла на врата та и поканила чужденцы тѣ да влѣзѣтъ. Безъ до подозрѣватъ нѣщо, тѣ послѣдовали и испили предложено то тѣмъ вино, въ кое то были смѣсены волшебны былки. Тогасъ богиня та опрѣла до тѣхъ жезъла си и сички тѣ са преобърнѣли въ свини, покрыты съ четина и грухтѣли като свини, а душа та въ тѣхъ пакъ челѣшка си останѣла. Бѣдны тѣ Гърцы плакали, но рыданія та имъ излѣзвали, като грухтѣнія, — *Цирцея* ги затворила въ